Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 151 (1401) ♦ Четвер, 15 серпня 1996 року ♦ Ціна договірна

ПЛАН ЗАХОДІВ... В КИШЕНЮ НЕ ПОКЛАДЕШ

До 1 вересня міністерства і відомства України підготують план заходів щодо вирішення проблеми затримок виплати заробітних плат. Таке рішення ухвалено на нараді в Кабінеті міністрів під головуванням віце-прем`єра Анатолія Кінаха за участю представників профспілок.

Міністерствам і відомствам доручено до 1 вересня проконтролювати хід переоформлення контрактів з керівниками підприємств і розглянути питання про виплату заборгованості за фактично виконані роботи за держзамовленням.

А. Кінах, який виступив на нараді, сказав, що упродовж останніх місяців темпи росту заборгованості по заробітній платі «трохи знизилися». Водночас, віце-прем`єр зазначив, що зростання загальної заборгованості продовжує збільшуватися.

За його словами, заборгованість по заробітній платі у системі Міністерства енергетики становить понад 18 трлн. крб., Міністерства машинобудування ВПК та конверсії — 19,8 трлн. крб., Міністерства промисловості — 17,5 трлн. крб.

За словами заступника міністра машинобудування, ВПК та конверсії Володимира Прядка, керівництво галузі звернулося до Кабінету міністрів з проханням надати допомогу у розмірі 54 трлн. крб. 60-ти «найбільш стабільним підприємствам». На його думку, надання такої підтримки дозволить до кінця цього року забезпечити додаткові надходження до бюджету у розмірі 78 трлн. крб.

24 серпня: п'ять років незалежності

ПОКАЖУТЬ ТОВАР ЛИЦЕМ

23 серпня у Палаці спорту відкривається виставка під назвою «Україна — п'ять років незалежності». На ній буде представлено всі регіони нашої держави, у тому числі міста Київ та Севастополь. Кожна область презентуватиме різноманітну продукцію: від сільськогосподарської до товарів широкого вжитку.

Ідея виставки полягає в тому, щоб показати, як-то кажуть, товар лицем. Себто, чого досяг той чи той регіон України за роки незалежності. Це означає, що в численних відвідувачів буде можливість ознайомитися з українською економікою в мініатюрі. До слова, під експозицію кожній області виділено 100 кв. м. Тож можна буде об'єктивно порівняти промисловість Сходу і Заходу, Півдня і Півночі України.

Показ досягнень триватиме чотири дні й завершиться 26 серпня. За словами керівника організаційного відділу Палацу спорту В. Аксьонова, рівень організації виставки обіцяє бути високим.

Тож сподіваємося, що нашим землякам буде чим похвалитися, а гостям — на що подивитися.

«ЕДЕЛЬВЕЙС» розквітає знову

Незабаром йому тридцять. Легенда розповідає: хто знайде у важкодоступних карпатських горах цю тендітну квітку, той завжди буде коханим.

(Закінчення на 8-й стор.).

На знімках: ось такі чудові моделі народжуються з-під рук мукачівських майстринь; гордість «Едельвейса» — вишукані керамічні вироби.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хліб — усьому голова, якщо мати голову на плечах

Два дні поїздки Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка по південних областях — Миколаївській, Херсонській та Одеській, що вже віджнивували, остаточно, вочевидь, переконали його в неспростовній істині: негода (в даному разі посуха) негодою, а людський чинник таки вирішальний. З думкою глави уряду перегукувався й виступ на Всеукраїнській науково-практичній конференції в Селекційно-генетичному інституті (Одеса) голови КСП «Україна» Білозерського району Херсонської області Валентина Трищановича.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЧЕЧНЯ: ОПТИМІЗМ ПЕРЕДЧАСНИЙ

Повідомлення про повне припинення вогню в Чечні з 12-ї години дня 14 серпня, що лунають в ефірі, не відповідають дійсності, — про це заявив кореспондентові ІТАР-ТАРС телефоном з бази федеральних сил у передмісті Грозного Ханкалі офіційний представник командування. Він наголосив, що називати точну дату припинення вогню завчасно, оскільки консультації з цього питання тривають. Він повідомив, що командувач формування Костянтин Пуликовський і начальник штабу сепаратистів Аслан Масхадов обмінялися позивними для радіоконтактів. Представник військовиків не виключає, що «найближчим часом може відбутися зустріч Пуликовського і Масхадова, під час якої й буде обговорено можливість укладення перемир'я».

Міністерство оборони Росії також не має відомостей щодо припинення бойових дій на території Чечні. Про це заявили кореспондентові ІТАР-ТАРС у Москві Анатолію Юркіну в Управлінні інформації МО. «Ні про який наказ про припинення вогню нам не відомо, інформація про домовленість з'явилася лише у засобах масової інформації», — наголосив представник Міноборони.

Урожай-96

Збіжжя у засіки не поспішає

За повідомленнями Міністерства сільського господарства та продовольства, станом на 12 серпня за держконтрактом здано 1 млн. 636 тис. тонн зерна. А з урахуванням зерна, що перебуває на відповідальному зберіганні — 3 млн. 617 тис. тонн (72 відсотки від держзамовлення).

Незважаючи на те, що у більшості областей намагаються якнайшвидше здати хліб до державних засік, повне формування держресурсів продовольчого зерна до 15 серпня цього року, що передбачено Постановою Кабінету міністрів «Про хід заготівлі зерна до державних та регіональних ресурсів», у Мінсільгосппроді розцінюють як «фізично неможливе». Так Автономна Республіка Крим, яка одна з перших зібрала ранні зернові, виконала держзамовлення з урахуванням зерна, зданого на відповідальне зберігання лише на 48 відсотків, а у Запорізькій області майже все здане зерно через низьку якість перебуває на відповідальному зберіганні й не може бути зараховане як здане.

Переговори тривають

Сьогодні в Києві та Москві тривають (а ввечері закінчаться) важливі для нашої держави переговори. Як ми вже повідомляли, в українській столиці перебуває делегація Придністров'я на чолі з керівником адміністрації Ігорем Смирновим. А в Москві відбувається перше засідання підкомісії з прикордонних питань українсько-російської комісії зі співробітництва. Переговори мають закритий характер, отже, інформації про їх результат немає. Поки що.

Радилися «військові» міністри

Відбулося чергове засідання Ради міністрів оборони держав СНД.

Очікувалося, що підсумком засідання стане підписання ряду документів, зокрема, «Про позицію Ради міністрів оборони у зв'язку з планами розширення НАТО на схід», «Про стан колективних миротворчих сил у Таджикистані». Засідання закінчилося вчора пізно увечері.

У номер

Хліб — усьому голова, якщо мати голову на плечах

(Початок на 1-й стор.).

—Я вважаю, — сказав він, — що десь на 85 відсотків урожай залежить від людей, а решта — від погоди.

І довів це на прикладі власного сільгосппідприємства. Про те ж саме казав і головний агроном КСП імені Горького Новомосковського району Дніпропетровської області Володимир Шевченко, де нині одержали по 61,5 центнера зерна озимої пшениці з кожного гектара. Та це лише окремі «острівці благополуччя». І хоча вони є, вважай, у кожній області, однак це мало тішить. Адже загальну тенденцію в Україні щодо виробництва зерна названо на зустрічі загрозливою. І справді, якщо у 1986 — 1990 роках середньорічний валовий збір зерна сягав 47 мільйонів тонн, то в 1991—1995 — лише 38 мільйонів. Нині він очікується ще нижчий. Як припинити спад, відродити й наростити виробництво зерна, передусім озимої пшениці? Відповідь на це запитання й прагнули віднайти учасники науково-практичної конференції — урядовці, голови обласних держадміністрацій, їхні заступники з питань АПК, начальники облсільгоспродів, провідні вчені...

Той самий В. Тришанович найпекучішу проблему вбачає в тому, що бракує надійної й високоефективної техніки, передусім, грунтообробних знарядь і тракторів для своєчасної й якісної підготовки полів до сівби. Тож не без підстав П. Лазаренко обурювався під час огляду техніки, м'яко кажучи, позавчорашнього дня, представленої АТ «Одесагрунтомаш» та кіровоградською «Червоною зіркою». Прем'єр-міністр принагідно вказав на незадовільну роботу машинобудівників щодо задоволення потреб села сучасною технікою. А між тим практики, в тому числі малих приватних підприємств, зі Львова, Луганська, Вінниці представили досить перспективні зразки. Прем'єр-міністр розповів про заходи, що їх уряд починає здійснювати, аби підтримати вітчизняних виробників та обмежити завезення імпортної техніки. Головний шлях тут — створення спільних з іноземцями підприємств у нас в країні, аби поступово налагодити повноцінне власне виробництво сільгоспмашин світового рівня.

Техніка, зрозуміло, лише один із чинників. У доповіді віце-прем'єр-міністра Михайла Зубця, у виступах науковців і практиків було названо широкий спектр прорахунків та упущень, весь комплекс вимог, без здійснення яких зернове господарство не відродити. Коли звести їх до короткої всеохоплюючої формули, то вона така: слід неухильно дотримуватися загалом усім добре відомих науково обгрунтованих агротехнічних правил вирощування зернових. Але про які там врожаї казати, коли, приміром, на Кіровоградщині, «умудрилися» близько півмільйона гектарів чорноземів взагалі не обробити? А між тим маємо неабиякі можливості: ті самі чудові чорноземи, що, на жаль, через недбалість останнім часом виснажуються, й на диво високоврожайні, поціновувані світом сорти озимої пшениці, що їх пропонують українські селекціонери, передусім, інститут. Натомість кидаємо у грунт плюскле зерно хтозна якого роду-племені, а опісля киваємо на негоду.

Павло Лазаренко підкреслив: у роботі щодо відновлення зернового господарства, забезпечення його стабільності уряд покладає персональну відповідальність на всіх причетних до цієї вкрай важливої для держави справи —від міністрів до місцевих керівників та фахівців. Посиланням на так звані «об'єктивні причини» буде покладено край. Що ж, за місяць до осінньої сівби, яка започаткує врожай 1997 року, перестoрога слушна. Тим більше, що ставиться мета — виробляти в країні до 30 мільйонів тонн зерна пшениці. Тоді вже не лише на внутрішні потреби стачить, а й можна буде 10—15 мільйонів тонн хліба експортувати. Аби одержувати мільярди доларів, які нашому селу були б зовсім не зайві.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

24 серпня: п'ять років незалежності

Місто живих козацьких імен

Миргород на Полтавщині готується до традиційного Дня міста. Цього року за рішенням міських властей його приурочено до Дня незалежності та до 420-ої річниці заснування Миргородського козацького полку.

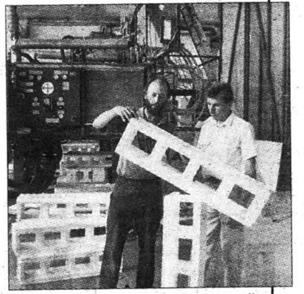
Цікава ця сторінка нашої історії. Заснування козацького полку історики пов'язують з іменем польського короля Стефана Баторія, який у 1576 році визначив Миргород полковим містом. З того часу воно розвивалося як військова та адміністративно-територіальна одиниця — спочатку польсько-литовської держави, а з часом і держави Богдана Хмельницького. За реєстром козацьких полків 1650 року, Миргородський козацький полк налічував понад 3 тисячі козаків, тобто був третім серед 16 полків Війська Запорозького. Козаки миргородські брали участь у воєнних походах. Наприклад, у битві Богдана Хмельницького з поляками під Жовтими Водами, коли прославився курінний отаман Матвій Гладкий.

З полком пов'язано багато славних імен, якими миргородці пишаються й донині. Так, історичні архіви свідчать, що в одній із сотень Миргородського полку був і великий грузинський поет Давид Гурамішвілі.

Статус Миргорода, як полкового козацького міста, зберігався до 1783 року, коли за наказом Катерини II було ліквідовано Запорозьку Січ, а з нею — і козацький військовий устрій. Та козацька слава не загинула. Миргородці свято шанують своє козацьке минуле, бережуть у пам'яті імена славних миргородських полковників: Матвія Гладкого, Григорія Лісницького, Данила Апостола, Василя Капніста. Чимало миргородців і сьогодні носять прізвища, які колись належали козацьким родам. А місцеві краєзнавці проводять велику просвітницьку роботу, аби відродити козацьку славу, нашу історичну пам'ять.

Віктор КОЗОРІЗ,
голова прес-служби Миргородського міськвиконкому.

Під дахом тепло та... безпечно для здоров'я

У КСП «Іванівське», що у Миколаївському районі, спільна українсько-німецька компанія АТ «Укртермобуд» незадово до ювілею державної незалежності вперше в СНД почала зведення п'яти будинків за конструктивно-технологічною енергозберігальною будівельною системою «Термодім».

«Укртермобуд» спеціалізується на випуску стінових матеріалів та блоків перекриття на основі полістиролу, що піниться.

— Компанією було відбудовано завод. Потужність першої черги підприємства — 50 тисяч квадратних метрів житла на рік. У Німеччині закуплено технологічну лінію, — розповідає голова правління АТ Віктор Мельниченко. — Коротко процес виготовлення блоків з пінополістиролу можна пояснити так. Під тиском пари у спеціальних ємкостях дрібні, як макове зернятко, кульки полістиролу збільшуються у 40—50 разів. Трубопроводом вони надходять на прес-форми верстатів. Кінцевий результат — легкі блоки, кожний вагою майже один кілограм. Після монтажу стін та перекриттів, встановлення арматурної сітки порожнини всередині блоків та сама сітка заливаються бетонним розчином. Таким чином створюється монолітний міцний каркас.

Спеціалісти-монтажники «Укртермобуду» зводять з блоків енергозберігаючі будинки, що особливо важливо у період енергетичної кризи. У стін, виготовлених за новою технологією, коефіцієнт тепловіддачі втричі менший, ніж у стін з пустотілої цегли. Система «Термодім» значно скорочує витрати, дозволяє економити будматеріали та час, що витрачаються на будівництво.

І ще одна дуже важлива якість пінополістиролу: він біологічно нейтральний, нешкідливий для навколишнього середовища. Тих, хто бажатиме оселитися в сучасних комфортних будинках, знайдеться, звісно, чимало.

Микола БАРАНОВ.

Миколаївська область.

Фото Олександра КРЕМКА.

Урожай-96

Дорідний колос ярмолинчан

З того часу, як виконавчу владу в Ярмолинецькому районі очолив колишній голова колгоспу Олександр Дерев'янко, справи у районі почали помітно поліпшуватися. І навіть за цьогорічних несприятливих умов трудівники сільгосппідприємств району досягли чи не найкращих показників у краї. На кожному гектарі тут виростили по 32 центнери гороху, по 38 — пшениці. Державний контракт з продажу гороху виконано, на завершенні і продаж пшениці.

Слід відзначити, що більше 10 господарств району нинішнього року збирають на круг по 45—55 центнерів ранніх зернових культур. У цих здобутках першочергова заслуга колективних сільгосппідприємств «Колос», імені Гагаріна, імені Ватутіна, «Дніпро», «Косогірське», де матимуть високі врожаї не тільки зернових, а й цукрових буряків, кукурудзи, кормових культур.

Завершуючи збирання ранніх зернових, у Ярмолинецькому районі вже закладають міцний фундамент під урожай наступного року. Штабом усього польового комплексу вправно сьогодні керує перший заступник голови районної адміністрації Василь Волощук. На його тверде переконання, наступний рік має принести району ще врожайніший од нинішнього хліборобський колос. Бо повсюди у селянських колективах панує дисципліна і вимогливість, відроджується відповідальність за доручену справу і за всю державу.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

На знімку: голова правління КСП «Дніпро» Шумивода Володимир Петрович (ліворуч), голова правління КСП «Косогірське» Андріаш Валерій Вікторович (праворуч).

Фото автора.

І в ниви є свої герої

КСП ім. Мічуріна Братського району Миколаївської області — одне із стабільних підприємств. Ось і цього посушливого року селяни зібрали тут добрий урожай озимої пшениці — більш як 25 центнерів з гектара.

На знімку: 40 років очолює КСП ім. Мічуріна Дмитро Куцовський.

Фото Дмитра ЛАСКІНА.

Заява народного депутата України Геннадія Васильєва для засобів масової інформації

Після відвідання 16 липня 1996 року Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком Донецької області, його заяв засобам масової інформації про причини кризи у вугільній промисловості, про незадовільну роботу правоохоронних органів і про звільнення у зв'язку з цим із займаних посад начальника УСБУ Донецької області і прокурора Донецької області змушений зробити таку заяву для засобів масової інформації.

З грудня 1991 року по липень 1996 я працював прокурором Донецької області, в червні 1994 року був обраний народним депутатом України по Калінінському виборчому округу м. Донецька.

28 червня поточного року Верховною Радою України прийнято першу Конституцію незалежної держави, яка закріпила основоположні принципи державності, діяльності найвищих органів влади, у тому числі Верховної Ради України.

Згідно зі статтею 78 Основного Закону, народні депутати України не можуть мати іншого представницького мандату або перебувати на державній службі.

У цьому зв'язку мені, як і іншим народним депутатам, треба було визначитися щодо професіональної діяльності.

Вирішити це питання було нелегко, бо все моє трудове життя пов'язано з органами прокуратури. З іншого боку — за мною стоять тисячі виборців Калінінського району м. Донецька, які в червні 1994 року віддали за мене свої голоси і які пов'язують зі мною свої надії. Саме ця обставина лягла в основу прийнятого мною рішення.

4 липня я подав заяву Голові Верховної Ради України про перехід на постійну роботу в парламент і водночас звернувся до Генерального прокурора України з рапортом про звільнення мене від виконання обов'язків прокурора області на період здійснення депутатських повноважень.

Наказом Генерального прокурора України № 503-к від 12.07.96 р. моє прохання, із посиланням на наведені вище мотиви, задоволено.

Разом з тим, використовуючи складну суспільно-політичну ситуацію в області, кризові явища з платежами в базовій, вугільній галузі Донбасу, окремі службові особи, замість встановлення істинних економічних причин негативних явищ, що відбуваються, намагаються виправдати неспроможність вживаних заходів недоглядами в діяльності правоохоронних органів, у тому числі й прокуратури.

У цьому зв'язку перекручення справжніх мотивів і підстав залишення мною посади прокурора області спрямовано не так на приниження моєї професійної репутації, як на дискредитацію органів прокуратури області з метою створення негативної громадської думки й ухвалення надалі відповідних кадрових рішень.

Відповідально заявляю: я завжди був і залишаюся противником того, щоб правоохоронні органи в цілому і прокуратури зокрема втягувалися в політичні баталії, щоб оцінка їхньої діяльності давалася суб'єктивно, для задоволення кон'юнктурних інтересів однієї людини або групи людей.

Склавши з себе обов'язки прокурора області, я маю намір перейти до активної політичної діяльності і одним з головних її напрямів вважаю обстоювання вищенаведених принципів. Для цього маю досить правових і політичних засобів.

Ліків другого сорту не буває

Вітчизняний стиль

ЦУКРОВИЙ діабет — один з перших в реєстрі складних медико-соціальних захворювань, адже він є причиною надто ранньої інвалідизації. За смертністю —на третьому місці після серцево-судинних захворювань та злоякісних новоутворень.

На жаль, ця хвороба прогресує. У світі кількість хворих на діабет перевищила 100 мільйонів. Міжнародним співтовариством прийнято Сент-Вінсентську декларацію, у якій цю хворобу віднесено до пріоритетів національних програм охорони здоров'я.

В Україні зафіксовано більш як мільйон діабетиків і майже стільки ж невиявлених хворих. Наша держава підписала згадану Сент-Вінсентську декларацію і тим самим зобов'язалася забезпечити хворих усіма необхідними засобами для життя, передусім, інсуліновими препаратами.

Дефіцит «Снікерсів» пережити можна, а дефіцит інсуліну діабетик не переживе

Свого часу ще ендокринологи СРСР вирішили, що інсуліни, які виробляються у країні, не відповідають світовим вимогам. Вони не такі очищені, щоб не викликати у хворих ускладнення. Тоді й було прийнято рішення про закриття вітчизняного виробництва неочищених інсулінів. Відтоді ми користуємося імпортними препаратами, які відповідають міжнародним стандартам.

А щоб закуповувати ліки для діабетиків у повному асортименті, нам щороку необхідно 40 млн. доларів США.

Однак таких коштів уряд ще жодного разу не виділив, і хворі на діабет позбавлені гарантованого забезпечення життєво необхідними ліками. Причина — в економічному становищі нашої країни, за якого головною прикметою сьогодення (а це сьогодення вже розтягнулося на декілька років) стала нестача коштів. На жаль, є таке відчуття, що ця прикмета розтягнеться ще надовго. Тому єдиний порятунок — створення власного виробництва інсулінів, які б відповідали світовим стандартам.

Це і передбачає Державна програма забезпечення населення інсуліном. Але оскільки виробництво складне, науковоємне і вимагає великих інвестицій, то проблему було розглянуто всебічно, із залученням фахівців різних відомств. Було створено спеціальну експертну комісію, затверджену Кабміном, яка розглянула всі проекти, що надійшли від вітчизняних і зарубіжних фірм. Головним критерієм оцінок комісії була якість інсулінів, відповідність світовим стандартам і їхня вартість — нижча від середньосвітових цін. Найоптимальніший шлях — налагодити таке виробництво за ліцензією провідних фірм світу. Тож було оголошено тендер.

І чужого не цурайтесь...

Сьогодні є три світових лідери з виробництва високоякісних інсулінів: фірми «Ново-Нордіск» (Данія), «Ліллі» (США), «Хьохст» (Німеччина). Всі вони працюють на українському ринку. Виграли тендер німці, які свого часу перші у світі освоїли випуск інсуліну. Шальку терезів на користь фірми «Хьохст» схилило те, що Німеччина надала Україні цільовий кредит — до 100 млн. марок. Датчани та американці на такі інвестиції не наважились. На користь нашого вибору свідчить хоча б те, що медичні препарати фірми «Хьохст» виготовляють на 76 підприємствах. Щороку 75 мільйонів упаковок надходять до аптек. На фармацевтику фірми працює 11 науково-дослідних центрів у 6 країнах світу.

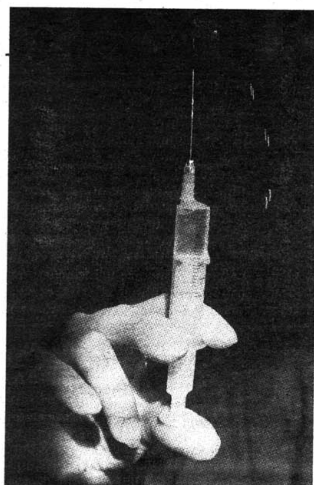
Згідно з контрактом в Україні буде налагоджено виробництво напівсинтетичним способом людських (60%) та свинячих (40%) інсулінів високого ступеню очищення за новітньою технологією, яка відповідає світовим стандартам. Із сорока відсотків свинячих інсулінів 30% — нейтральні, а 10% — «кислі». Українська сторона протягом семи років не має права розкривати технології виробництва. Нині німецька фірма «Глат Лінде» вже завершує монтаж обладнання. Тож у грудні — січні перші флакони інсуліну вітчизняного виробництва надійдуть до аптечної мережі.

Український інсулін з німецьким присмаком

Його випускатиме завод ендокринно-ферментних препаратів АТ «Київський м'ясокомбінат». Це право м'ясокомбінат здобув у конкурентній боротьбі. З перших днів під час підготовки приміщень під нове виробництво на комбінаті побачили, в якій мірі це «ноу-хау». Педантичні німецькі спеціалісти, котрі працювали разом з дарничанами і відповідали за монтаж обладнання, ні на йоту не відступали від технологічної документації, вимог інструкцій. Київські фахівці пройшли стажування і навчання у Франкфурті-на-Майні, де знаходиться серце фірми «Хьохст» — 14 виробництв головного підприємства. Під наглядом хьохстівських фахівців вони практикували на всьому технологічному ланцюжку — від «нуля» до одержання кристала очищеного інсуліну.

Вже наступного року київські фармацевти випустять сім мільйонів пляшечок дефіцитного препарату. Проектна потужність заводу — майже 10 мільйонів. За необхідності завод зможе довести випуск інсуліну до 12 мільйонів ампул на рік. Потреба в інсуліні — 10 мільйонів.

—Україна перша серед країн СНД почала освоювати виробництво інсуліну за вимогами світових стандартів (GMP), — розповідає представник фірми «Хьохст» у Києві Надія Сердюк. —Задовольнивши свій ринок високоочищеними інсулінами, дарничани зможуть постачати препарати і до сусідніх країн, а у перспективі налагодити виробництво і генноінженерних інсулінів. «Хьохст» виступає гарантом якості. На заводі впроваджено трьохразове хроматографічне очищення. Випуск препарату контролюватимуть незалежні мікробіологічні і токсикологічні лабораторії на самій фірмі (це окрім заводських), а також лабораторія Інституту ендокринології та обміну речовин імені Комісаренка. Якщо, Боже збав, зразки не відповідатимуть вимогам, фірма зупинить виробництво, доки не буде стандарту. «Хьохст» відповідає за свою марку, яка має світове визнання, тож і вітчизняним товаровиробникам мають долати встановлену висоту.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (із Риги)

Зайнявся дипломат бізнесом – і... плакали грошики. Державні

ВІДКРИВАТИ дипломатичні представництва для України справа поки що складна. Скажімо, у Латвії будинок під посольство готувався два роки. У травні минулого року в капітально відремонтоване приміщення в'їхали дипломати України, і посольство урочисто відкрив Президент України Леонід Кучма.

Щоправда, при цьому українська сторона попросила латвійську допомогти їй повернути 198710 доларів США, які «застряли» в одному з банків Латвії. Незважаючи на втручання високих посадових осіб, віз із грошима і нині там.

У чому ж справа?

А в тому справа, що посольство України гроші, зароблені консульською службою і видані державою для поточної діяльності (капремонт приміщення і т. ін.) зберігало у двох комерційних банках: Ризькому комерційному і Латінтрейдбанку. І треба ж було такому статися: банківська криза. Із 57 латвійських банків на кінець минулого року за рішенням Банку Латвії зупинили свою діяльність 14. 13 із них уже банкрути. Але жоден банк зі значною часткою державного капіталу не постраждав. Посольству України особливо не пощастило: із двох банків-партнерів один зник.

Констатовано банкрутство Латінтрейдбанку з ознаками злого заміру. Мені вдалося поговорити з адміністратором, а нині ліквідатором одного з них — Латінтрейдбанку — паном Цієлавою.

До початку співробітництва з посольством України банк існував майже два роки і обіцяв за валютними вкладами прибуток до 60 відсотків річних. Він належав до «кишенькових банків», які створює одна фірма в основному для обслуговування своїх комерційних операцій. Фактично власником банку був якийсь Щустеров, котрий через дві свої фірми володів 98 відсотками капіталу. З минулої осені цей пан перебуває у бігах.

У квітні 1994 року посольство України в Латвії укладає з цим банком угоду про співробітництво. Предметом угоди банку і такого специфічного вкладника, як іноземне посольство, було «ділове співробітництво у сфері банківських операцій, спільна реклама, постійний обмін інформацією». Відзначимо, що у числі його вкладників було лише одне посольство — українське.

Після цього розпочалася бурхлива діяльність. Вкладалася готівка і перераховувалася за перерахуванням. Із російського Інкомбанку — 100 тисяч доларів, із Республіканського національного банку — 94,95 тисячі, із Депозитного банку — 200 тисяч.

У результаті «ділового співробітництва» за неповний рік було досягнуто ось яких результатів: у вигляді відсотків «приросло» 75908 доларів, а також втрачено 198710 доларів.

Навіть якщо взяти різницю цих цифр, чиста втрата для України становила 122802 долари США.

Як показали подальші пошуки ліквідаторів, фізичні гроші не пропали, не згоріли і не потонули. 30,3 мільйона доларів у вигляді кредитів було видано банком 13 фірмам, на що є відповідні угоди. А от документів, які б підтверджували отримання кредитів, немає. Вони «випарувалися». І 13 (!) фірм не вважають себе боржниками банку, а отже — і його вкладниками. Все напрочуд просто: реально гроші пішли на хліб з маслом «новим латишам».

Як же діяло посольство України в умовах «постійного обміну інформацією» напередодні банкрутства банку?

18 квітня 1995 року, майже через місяць (!) після заборони Латінтрейдбанку проводити банківські операції, посольство України направило йому листа, в якому просило перерахувати 150 тисяч доларів за платіжною вимогою, оформленою ще 23 лютого 1995 року (тобто, майже два місяці тому). Доречні, як мінімум, три «чому?»

Чому лише 150 тисяч, якщо відомо, що у банку «повисло» 198710 доларів? Чому до 24 березня (дата припинення операцій) посольство не звернулося до суду з позовом про невиконання вимоги перерахувати 150 тисяч? Адже можливість звертання до суду передбачена умовами договору. Чому, нарешті, незважаючи на невиконання банком вимоги щодо перерахування 150 тисяч доларів, уже після 23 лютого, точніше, 7 березня 1995 року на рахунок посольства перказують 100 тисяч доларів з Інкомбанку, тобто ситуація ускладнюється?

Судіть самі. Якщо до березня 1995 року в середньому проводилося 2—3 операції на місяць, то у березні їх було 10, інколи по дві за день. Перераховувалися суми до 50 тисяч доларів за один раз. Чому за цих умов не можна було «оголити» рахунок?

Відомо, що чимало людей «плавають» у фінансових питаннях. У Латвії навіть створено Партію ошуканих вкладників. Але в посольствах працюють відповідальні спеціалісти з великим досвідом. І їх, мабуть, контролюють. Припустимо, можливість заробити сотню-другу тисяч доларів на високих банківських відсотках погоджено з Києвом. Та міра ризику, мабуть, повинна була бути врахована в Ризі.

Тут доцільно повернутися до розмови з В. Цієлавою. Цю ситуацію він прокоментував лаконічно:

— Посольство і банк узагалі не повинні бути діловими партнерами у фінансових угодах. На жаль, типово, що у наших країнах бюджетні організації вступають у ризиковані фінансові операції. А коли настає час платити за власними зобов'язаннями, виявляється, що їхні рахунки порожні...

ВІД РЕДАКЦІЇ. Перед публікацією матеріалу нашого власного кореспондента в Латвії ми ознайомили з ним Тимчасового Повіреного у справах України в Латвії Володимира Чорного. Пан Чорний заявив, що факти, викладені в кореспонденції, не відповідають дійсності, і пообіцяв надіслати документи, які спростують їх. Редакція дійсно одержала деякі довідки, але з фінансово-валютного управління МЗС України, куди звернулася по роз'яснення. До речі, начальник управління Володимир Косий пояснив, що хоча МЗС і радить відкривати рахунки в банках, в яких має кореспондентські рахунки Український експортно-імпортний банк, однак дипломатичні представництва самостійно вирішують, куди їм вкласти свої гроші.

Щодо довідки, підписаної бухгалтером посольства України в Латвії, то вона, власне, нічого не спростовує, швидше навпаки.

Щоправда, до редакції зателефонував і пан Чорний, який запевнив, що веде переговори з Кабінетом міністрів Латвії про компенсацію втрачених під час кризи коштів посольства. Нібито обіцяють допомогти. А от у разі публікації статті пан Чорний обіцяє звернутися до суду...

ВЕКСЕЛЕ, ВПЕРЕД!

Кабінет міністрів України видав розпорядження, котрим доручив уряду Криму, обласним, а також Київській та Севастопольській міськадміністраціям забезпечити цього року оформлення векселями заборгованості з оплати за природний газ, що споживається бюджетними установами.

Як стало відомо агентству «Інтерфакс-Україна», розпорядженням уряду передбачено також оформлення векселями заборгованості за дотаціями на відшкодування різниці у цінах за природний газ, що постачається населенню в межах, передбачених асигнуванням.

Векселі приймаються державними податковими інспекціями в рахунок сплати недоїмки за податками та іншими обов'язковими платежами до бюджету з наступним інформуванням відповідних місцевих фінансових органів.

Тягар, і неабиякий!

ПІСЛЯ завершення першого півріччя ми порахували податки і схопилися за голову: за шість місяців колгосп сплатив їх 38 мільярдів карбованців. Порівняйте: прибуток становив лише 28 мільярдів.

Нині багато говорять про вдосконалення законодавства, час від часу з'являються зміни до нього, якісь доповнення. Безсумнівно, вони дуже потрібні. Але не помилюся, якщо скажу: виробники чекають пакета актів, які б ґрунтовно змінили всю податкову політику. Інакше нам не вибратися із замкнутого кола проблем. Тільки податку на додану вартість ми сплатили близько 17 мільярдів карбованців — величезна сума: ще з дев'яти позицій вона була менша, але якщо скласти цифру загальну, то мимоволі замислюєшся: куди йдемо? 49 відсотків усіх виплат до податкової інспекції — це податок на додану вартість, 35 — на прибуток. Але, як бачимо, фінансового оздоровлення в області не видно.

Аналіз показує: можна розпорядитися фінансами краще. Це стосується й нашого колгоспу. Якби в нашому колективі залишилася хоча б половина тих коштів, які пішли на оподаткування, вдалося б капітально відремонтувати причал у Керчі — тамтешній підрозділ дає нам левову частку прибутку. Маючи кошти, ми негайно почали б будівництво нового рибопереробного цеху, яке вимушені були заморозити. Чимало грошей виділили б і на розвиток ставкового господарства. І користь від цього була б для всіх: якщо нині щодня продаємо 2—5 тонн риби, то ця цифра могла б зрости вдвічі, а то й більше, розширився б асортимент рибної продукції. Інакше кажучи, я не уявляю сьогодні перспектив розвитку господарства без розширення матеріальної бази. А оскільки за нинішніх умов зробити це майже не під силу, то й доводиться латати дірки, правдами й неправдами здобувати живу копійку, потрапляти у коловерть проблем із розрахунками за продукцію. Охочих купити наш товар багато, але партнерам нічим розраховуватися. Нещодавно в область приїжджав глава парламенту Олександр Мороз і повідомив обнадійливу інформацію про те, що готується нове, гнучкіше податкове законодавство. На місцях його зачекалися. Сподіваюся, що правильна податкова політика дасть поштовх до виправлення важкого становища у промисловості, сільському господарстві.

Анатолій ДОВБНЯ,
голова риболовецького колгоспу імені Кірова.

Херсонська область.

Ігри поза полем: «Тетіс» — ДПІ

СЕРЕД інших правничих інституцій об'єднання «Тетіс-Адвокат» вирізняється тим, що працює цілодобово і забезпечене для цього необхідним транспортом, засобами зв'язку, найсучаснішою оргтехнікою, засобами індивідуального захисту, а також... «нападу». Головною «зброєю» цієї фірми є професіоналізм: вибудований на великому практичному досвіді в різних сферах правоохоронної діяльності. Цю «зброю» нерідко доводиться застосовувати у численних діалогах президента адвокатського об'єднання Владислава ОСАДЧОГО та його колег із податковими інспекторами.

—Владиславе Романовичу, не секрет, що появу податкового інспектора в установі не сприймають як свято. Не секрет, що підприємці все ж намагаються знайти «щілину», аби вижити під пресом 27 видів податків... Скажіть відверто: ви справно сплачуєте податки?

—І так, і ні. Ми сплачуємо усі податки з доходу, тобто з тих грошей, які надходять на наш рахунок у банку, і тих, які зафіксовані у адвокатських квитанційних книжках. Але буває так, що клієнтові не потрібна квитанція, і тоді певна сума цілком у нашому розпорядженні.

—Ви так сміливо оприлюднюєте цей факт...

—У нас особливі стосунки з державою і податковою інспекцією зокрема. Адвокати одержують компенсацію за інтелектуальні затрати, а не прибуток. Наше об'єднання є громадською організацією, а не підприємством чи сферою послуг. Та коли нас реєстрували і різні відомства мали зафіксувати факт нашого існування, ніде не знайшлося відповідної графи. Управління статистики зафіксувало нас як... релігійну громаду, податкова інспекція — як підприємство, а банк запропонував вибір: спортивне товариство «Спартак» або «Динамо».

—І з ким ви... граєте?

—З державними владними структурами, зокрема й силовими, які виходять за межі правового поля. Це також гра. Оскільки я не підприємець, то сплату податків вважаю компромісом. Але такі реалії життя. Поки що держава не знайшла для нас відповідної графи.

—Здогадуюсь, що взаємини з податковими інспекторами у вас не дуже теплі. Ви не квапитеся зняти капелюха, не пропонуєте келих шампанського.

—Ми пропонуємо інше: якнайкращі умови для співпраці. Зазвичай податковий інспектор заявляє з порога керівникові: «Дайте мені бухгалтерські документи, я забираю їх із собою, а завтра приходьте до мене з бухгалтером о десятій». А ми охолоджуємо інспекторів запитанням: «Хто ви є? Обсяг ваших повноважень? Мета і термін перевірки?» Інспектори до таких запитань не звикли, дивуються. Ми пропонуємо їм робочий стіл і помічника, який зробить копії потрібних документів. Попереджаємо, що о 18-й годині робочий день закінчується і треба покласти документи на місце. Інспектор наполягає на своєму, і хоче забрати документи. У відповідь ми висуваємо вимоги: зробіть додаток у своєму поданні, де було б сказано, які саме документи і на якій підставі, на який термін ви повинні вилучити. По тому ми складемо акт і запишемо реквізити кожного з вилучених документів. Інспектори дивуються, навіщо усе це? Буває, втрачають інтерес до перевірки.

—Справді, навіщо? Діалог з келихом шампанського був би простішим. Погодьтеся, правовий «лікнеп» іноді може вилізти боком.

—Так повинно бути в правовій державі. Ми хочемо працювати цивілізовано. Іноді, аргументуючи свою позицію, знайомимо податкового інспектора з комп'ютерною інформаційною системою «Право», роздруковуємо той чи інший правовий акт, який підтверджує нашу правоту. Однак інспектора це не задовольняє, він хоче показати документ начальнику.

—Для такої хоробрості ви маєте працювати безпомилково, але хіба від помилок можна застрахуватися?

—1993 року в нашій дочірній фірмі трапилася в розрахунках суто арифметична помилка на 90 карбованців. На сьогодні штрафна санкція податкової інспекції виросла до 129 мільйонів, і ми звернулися до суду. Але суд також працює непрофесіонально. Там не розглядають справу, а одразу передають її судовим виконавцям. А ті пишуть нам листи: просимо з'явитися і сплатити відповідну суму. Ми не платимо, але як законослухняні даємо відповідь голові суду і розв'яснюємо, що листи судового виконавця незаконні. Таких прецедентів у нас було близько десяти. Деякі судові виконавці листуються з нами від 1992 року.

—Якщо самим правникам доводиться захищати себе, то що говорити про звичайних громадян?

—Хочу написати книгу про те, як уберегти себе від державного рекету, як протидіяти йому. Запропоную її вашій газеті у колонку з продовженням.

—Така книга стала б бестселером.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Відтепер і транзит — паразит

Пообіцявши розібратись із виробництвом спирту, знову запровадили державну монополію на нього.

Згідно з постановою Кабміну України від 15 червня 1996 року Держхарчопром отримав право перевіряти лікеро-горілчані підприємства всіх форм власності. А це значить, що обов'язковими для виробників спиртного всіх форм власності стають затверджені технічні умови, технологічні інструкції та рецепти.

З 1 вересня 1996 року всі алкогольні напої в Україні, що їх зберігають, реалізують або транспортують без марок акцизного збору, підлягають конфіскації. Нагадуємо, що обов'язкове використання марок акцизного збору для імпортних спиртних напоїв і тютюнових виробів запроваджено в Україні з 1 січня 1996 року.

Кабінет міністрів України затвердив Положення про надання митним органам України фінансових гарантій щодо обов'язкової доставки товарів до митниць призначення. Положення поширюється на транзитне переміщення територією України алкогольних напоїв і тютюнових виробів і набуває чинності з 15 серпня. Державному митному комітетові доручено подати до Кабінету міністрів пропозиції щодо поширення затвердженого положення на інші підакцизні товари.

Згідно з Положенням сума фінансових гарантій повинна відповідати сумі всіх платежів, яким підлягають товари, що ввозяться в Україну з метою вільного використання. Фінансові гарантії вносять у формі грошової застави на депозитні рахунки митних служб.

Не вивезені протягом визначеного терміну товари вважаються вільно використаними на митній території України і підлягають оподаткуванню акцизним і митним збором, ПДВ та іншими передбаченими законодавством платежами. Сплата цих податків здійснюється з грошової застави, внесеної відповідно до фінансових гарантій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Місцеві — майже символічні

Таке поняття, як «бездефіцитний бюджет», схоже, на непевний час виходить з ужитку. Уже вкотре не вдається домогтися балансу доходів і видатків і в Сумах.

Попри найжорсткіші заходи економії, мінімальні фінансові потреби обласного центру покриваються реальними коштами ледь на 40 відсотків. Де взяти решту?

На промисловість, яка є головним «донором» міської казни, судячи з результатів першого півріччя, надій мало. Обсяги виробництва на більшості підприємств падають і відрахування місту відповідно також, але є ще місцеві податки і збори. Сучасні правові рамки, що визначають компетенцію місцевих рад, суворо обмежують ініціативу в цій сфері — скрізь діють однакові, встановлені державою ставки місцевих податків та зборів. Єдине, що може місьрада, — це регламентувати використання визначеної категорії платежів. Скажімо, увесь прибуток за видання ордерів на квартири або дозволів на розміщення об'єктів торгівлі надходить до бюджету. А ось збір із власників собак сумські депутати вирішили цілком залишати житлово-експлуатаційним конторам.

Розподільчий механізм тут, щоправда, не завжди спрацьовує бездоганно. Цього року сесія міськради ухвалила збільшити питому вагу тієї частини ринкового збору, яка надходить до бюджету. Мер Сум Олександр Андронов вважає таке рішення помилковим, адже жоден ринок нині не відповідає вимогам культури і санітарії, тож доцільніше було б, на його думку, кошти не вилучати, а вкласти в будівництво, реконструкцію та благоустрій ринків.

—Хоча місцеві податки й не роблять фінансової погоди, — каже Олександр Миколайович, — в абсолютному вираженні це досить значна сума. За 7 місяців поточного року — 155,9 млрд. крб., і ми знаємо, що матимемо більше, якщо вдасться встановити належний облік і контроль за надходженнями того ж таки ринкового збору, плати за паркування автотранспорту. Незабаром плануємо також ввести, як це зроблено в інших містах, плату за вхід на ринки. Але, звичайно, радикально усе це не змінить становище з наповненням бюджету. Гадаю, потрібно розширити перелік місцевих податків і зборів, робити їх справді матеріальною основою функціонування місцевих рад, як це є у багатьох цивілізованих країнах світу.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Курси валют 15.08	КУПІВЛЯ			ПРОДАЖ		
	USD	DM	RUR	USD	DM	RUR
Рівне	176	114	31	181	118	34
Сімферополь	176,5—177	110—112	32,5	178—178,5	114—115,5	34
Чернівці	179	114	34	183	121	36

Представляємо дипломатичний корпус

Рубаємо ще одне вікно. У китайській стіні

НАДЗВИЧАЙНИЙ та Повноважний Посол Китайської Народної Республіки в Україні Пань ЧЖАНЬЛІНЬ уже знайомий читачам "ГУ". Наша газета неодноразово зверталася до нього з проханням прокоментувати ті чи інші події. Нині з'явилася можливість докладніше розпитати китайського дипломата про його життя та роботу в Києві.

— Пане посол, напередодні зустрічі з вами я замислилася: ви представляєте в нашій державі двадцять відсотків населення Землі. Відповідальність велика, чи не так?

— Згоден з вами. Але робота посла — великої чи маленької країни, — завжди відповідальна справа.

— Відомо, що ви народилися в селі. Чи просто синові селянина стати дипломатом?

— Ні, не просто. В селі умови для навчання інші. Наша держава це чудово розуміє і тому підтримує таких студентів: виплачує їм стипендії, встановлює пільги. Але, зрозуміло, молоді з провінції слід виявити більше наполегливості, щоб досягти успіху в будь-якій галузі.

— До речі, кажуть, що система освіти в Китаї зазнала змін: вона стала платною...

— Так, частково. Бачите, люди в Китаї стали заможнішими. І багато батьків спроможні оплатити навчання дітей у вищих навчальних закладах. Причому не лише вдома, а й за кордоном. Наприклад, в Україні теж є наші студенти. І лише за 50 із них платить держава, а решта — 5 тисяч — навчаються за власний кошт.

— Напевне, багато хто з цих студентів невдовзі працюватиме і на розширення україно-китайських відносин. Яку "спадщину" вони отримають? Наскільки активно розвивається нині співробітництво між нашими країнами?

— "Спадщина" буде досить солідна. Маємо тісні зв'язки між міністерствами промисловості, оборони, внутрішніх справ. Розвиваються контакти між українськими областями і китайськими провінціями. Створюються спільні підприємства — їх уже 59. Чимало продукції в Україні виготовляють на замовлення нашої держави. Наприклад, Миколаївський завод "Машпроект" виробляє для нас продукцію на 20 мільйонів доларів. Хоч, на мою думку, в економічній галузі ми лише починаємо пізнавати одне одного, бо товарооборот між нашими країнами торік становив усього 613 мільйонів доларів. Для потенціалу обох держав цього замало.

— Що до певної міри зрозуміло: на цьому шляху ще чимало труднощів...

— Так, а найголовніше — проблеми в банківській галузі. Зокрема, немає кореспондентських відносин між банками двох держав. Бізнесмени не можуть привезти із собою валюту і не можуть переказати додому прибуток. І досі доводиться возити гроші валізами. Розрахунки здійснюються через треті країни. Тому, поки немає домовленостей між банками, великі підприємці утримуються від серйозних інвестицій.

По-друге, назріла потреба в налагодженні морських перевезень. Тоді різко зросте товарооборот, оскільки прямий морський шлях дешевий і безпечний.

По-третє, податкова система: в Україні запроваджено новий акцизний збір, і кількість імпорту з КНР зменшується.

— І все ж китайські товари заполонили Україну...

— Це тішить, але їх менше, ніж італійських, німецьких чи турецьких. Через причини, про які я вже говорив. До КНР приїжджає багато людей, "човників", які не мають великого капіталу. Вони скуповують дуже дешеві, не завжди високоякісні речі. А "справжнє обличчя" китайських товарів ви побачите лише тоді, коли імпортом займатимуться великі компанії.

— А українські товари в Китаї відомі?

— Так. Я сам літав на ваших літаках. Китайськими дорогами їздять "Таврії". У Пекині на вулиці, де торгують іноземці, чимало ваших співвітчизників з українськими товарами.

— Багато хто, побувавши в Китаї, розповідає, як стрімко розвивається ваша економіка. В Україні цілком серйозно ведуться розмови щодо запровадження китайського досвіду, про який складається враження як про економічне диво...

— Мені здається, ваші труднощі — тимчасові. Треба тільки працювати. Колись ми зрозуміли: якщо не зможемо нагодувати самі себе, то який же народ у світі нагодує 1,2 мільярда чоловік? Так і у вас. Україна має потужний потенціал, але його слід розвивати.

Я часто ходжу зі своєю дружиною на ринок. У Києві дуже багато привезених з інших країн продуктів, і вони надзвичайно дорогі. Набагато дорожчі, ніж у США і Західній Європі, хоча ваша зарплата значно нижча. У Китаї можна придбати за один долар чотири кілограми помідорів, а середня зарплата в КНР — 100 доларів. Я дивуюся: в Україні найкращі чорноземи у світі, а городину і фрукти привозять з-за кордону. Я колись жартував з вашими дипломатами: дайте китайському посольству один гектар землі, і воно нагодує весь український... МЗС. Тож розвивайте свій потенціал, й економіка вийде з кризи.

Інтерв'ю взяла Надія БЕДРИЧУК.

Хроніка. Факти. Події

● *Тбілісі*

Сумна річниця

Учора виповнилася четверта річниця з дня початку збройного конфлікту в Абхазії — конфлікту, який восени 1992 року переріс у великомасштабні дії. Вони тривали понад 13 місяців — до 27 вересня 1993 року. За даними головної військової інспекції міністерства оборони Грузії, опублікованими нещодавно в грузинській пресі, під час збройного конфлікту 1992—93 років в Абхазії у боях з грузинської сторони брали участь 6700 військовослужбовців збройних сил Грузії, з них 3365 загинули. За даними абхазької преси, загинуло близько 5 тисяч чоловік, корі воювали в лавах абхазьких збройних формувань.

● *Владивосток*

Море — Японське, навчання — російсько-американські

Російсько-американські навчання «Співдружність на морі—96» розпочалися в Японському морі. У них беруть участь десантні підрозділи Тихоокеанського флоту Росії і Сьомого флоту США загальною кількістю до півтори тисячі чоловік. Мета навчання — відпрацювання спільних дій моряків і морських піхотинців Росії та США з надання допомоги цивільному населенню в районі умовного стихійного лиха на півострові Клехта.

● *Вашингтон*

Війська НАТО під загрозою?

Натовські миротворчі сили в Боснії приведено до стану максимальної боєготовності через загрозу можливого нападу, підтвердив офіційний представник Пентагону Кеннет Бейкон. «Ми готові до можливих нападів», —заявив він на брифінгу для журналістів. За словами Бейкона, командування НАТО було змушене піти на цей крок після того, як «було помічено людей, котрі прагнуть вести спостереження за конкретними військовими таборами». Крім того, він послався на «додаткову інформацію розвідувального характеру», яка дає підстави припустити, що «американські об'єкти в Боснії можуть стати об'єктом погроз», проте не уточнив, від кого може виходити загроза.

● *Нью-Йорк*

Знову конфлікти в Сомалі

Становище в Сомалі, де знову спалахнули важкі бої між військово-політичними угрупованнями, розглянула Рада Безпеки ООН. У заяві, ухваленій після закритих консультацій, її члени із стурбованістю зазначили розвиток подій у цій державі. Рада Безпеки нагадала всім, особливо сусідним із Сомалі державам, про їхні зобов'язання дотримувати ембарго на поставки всіх видів озброєння до цієї країни, і підтримала ініціативу генерального секретаря ООН Бутроса Бутроса Галі розпочати консультації з Організацією африканської єдності та іншими регіональними інститутами у пошуках розв'язання сомалійського конфлікту.

Експрес-інтерв'ю

Чи подарують знову надію хворим?

НАША газета вже писала про скандали навколо діяльності україно-кубинського медичного центру «Либідь-Інтер», коли через нечесні дії його директора заклад закрили. Які зміни там відбулися нині, кореспондентові «ГУ» Надії БЕДРИЧУК розповідає радник посольства Республіки Куба в Україні Хесус ПУЛІДО.

— Медичний центр «Либідь-Інтер» — єдиний в Україні заклад з лікування вітиліго. Тому кубинські лікарі роблять усе, щоб якнайшвидше знову приступити до роботи.

Як ви знаєте, центр було закрито через фінансові махінації генерального директора, який, до того ж, через засоби масової інформації намагався дискредитувати кубинську медицину. Нині в «Либідь-Інтер» новий директор — Аугусто Аренсібія.

Ми сподіваємося, що медичний центр, у складі якого лікарня та санаторій у Кончі-Заспі, найближчим часом знову прийматиме хворих. Попри всі звинувачення колишнього директора «Либідь-Інтер» у неефективності кубинських методів лікування, наші фахівці з вітиліго й досі отримують подяки від своїх колишніх українських пацієнтів. Центр працює в Києві з 1991 року, і жодних серйозних нарікань на його роботу ще не було. Сподіваюся, що так буде й надалі.

На знімку: Королева Великобританії Єлизавета II та її син, принц Чарльз – уже розлучений.

Про кого говорять

7 листопада. Революція по-білоруському?

ЩЕ ТРОШКИ й ім'я Олександра Лукашенка буде внесено до Книги рекордів Гіннесса, як президента—прихильника референдумів з найрізноманітніших питань.

Зарубіжні спостерігачі вже й не знають, як ставитися до президента Білорусі. То він оголошує всенародне голосування, щоб здобути собі додаткові повноваження і видавати укази, які мають силу закону, то сповіщає про новий референдум, аби прийняти суто "кабінетні" рішення, зокрема, щодо майбутньої програми економічно-соціального розвитку країни. Також Лукашенко пообіцяв, що народові буде запропоновано визначитися щодо нової редакції Конституції країни. Нині Білорусь керується Конституцією, ухваленою Верховною радою республіки 1994 року. Звідки взялася "нова редакція" і хто її автор — поки що таємниця. Кажуть, проект буде опубліковано в пресі на початку вересня. А ось дату для проведення референдуму вибрали "історичну" — 7 листопада, яке новий парламент знову проголосив святковим днем.

Також у переліку питань, висунутих на голосування: перенесення дати святкування Дня незалежності з 27 липня (коли 1990 року було прийнято Декларацію про незалежність, яка після путчу 1991 року набула сили закону) на 3 липня (день визволення Білорусі від німецько-фашистських окупантів), відміна чи збереження смертної кари, купівля-продаж землі, ставлення населення до приватизації та розширення НАТО на Схід тощо.

ЩО У КОГО БОЛИТЬ

Листи, листи... Про все: про політику, сімейні клопоти, пенсію, дітей. Але чимало серед них листів-скарг, окремих авторів і колективних, про те, що найбільше наболіло. Бо недарма в народі кажуть: що у кого болить, той про те і гомонить. Такі листи боляче читати. А що може зробити в кожному конкретному випадку газета? Примусити чиновника добросовісно виконувати свої обов'язки? Багато конфліктів виникає саме через несумлінність відповідальних працівників.

І тоді людина змушена шукати справедливості у вищих столичних інстанціях або писати до своєї улюбленої газети. «Якщо не можете допомогти в моїй справі, то хоч надрукуйте листа, щоб уся Україна знала про мою біду, про того, хто винен у моїх поневіряннях по кабінетах» — такі слова є чи не в кожному листі.

Та й подібних дзвінків до редакції чимало. Приміром, інвалід із Києва Олексій Сябренко подзвонив до редакції і з обуренням розповів про такий випадок. Він зателефонував до міського товариства інвалідів з метою дізнатися про умови вступу до нього. Не дуже ввічливо йому запропонували звернутися до районного товариства. Але й там грубо відповіли, що в них «немає часу на телефонні розмови» і поклали трубку. «То для кого створені такі товариства інвалідів? — резонно запитує наш читач. — Для грубіянів, щоб вони мали непогано оплачувані робочі місця?»

Може, й справді людині легше стане, коли її біду розділять тисячі наших читачів, а їхні серця відгукнуться співчуттям до автора листа. Бо розділена біда — це вже півбіди. Та й винуватець, прочитавши публікацію в газеті чи зустрівши в ній своє прізвище, змінить позицію і зрозуміє, що повинен продумувати кожне своє рішення і поступати справедливо.

Що ж, розділимо біль наших співвітчизників публікацією їхніх листів-скарг під рубрикою «Що у кого болить...»

За роботу не платіть заздалегідь

Якщо в квартирі тече кран, до кого власник звертається? Звісно, до ЖЕКу. А звідти оперативно приходить слюсар і ремонтує, усуває несправності. Добре, якщо це добросовісний майстер і відразу зробить свою роботу якісно. Але довгі роки у нас було інакше. Головне – розпочати роботу, одержати за неї гроші, а потім зникнути надовго, пообіцявши прийти завтра. І до кого тоді не звертайся – всі співчувають, всі обіцяють, але все залишається на місці.

Ось і зі мною трапилась така історія. Ще на початку квітня слюсар ЖЕКу № 609 розпочав ремонт у ванній — замінив три головки вентилів. Після цього було припинено подачу холодної води в туалет, а в кухню — гарячої. Втім, майстер не прийшов ні завтра, ні в наступні дні. Не допомогли ні скарги начальникові, ні головному інженерові. А гроші за роботу взяв гарні. В ЖЕКу мені відповіли, що знають про те, що слюсарі деруть з людей три шкури, але що поробиш – у них маленька зарплата, і на це дивляться крізь пальці. А в кого сьогодні зарплата велика?

І взагалі, чому слюсар, крім зарплати, повинен ще за кожен свій крок одержувати гроші й від квартиронаймачів? Не думайте, що це – поодиноке явище. Такі випадки вже досить поширені, і з ними треба відповідним чином боротися.

Д. ФЕДОТОВ.

Київ.

Експеримент з метою виживання

Ми, мешканці вулиці Чкалова селища Миколаївка, дуже просимо допомогти нам у нашій біді, яка в будь-який момент може стати трагедією для багатьох сімей. А справа ось у чому. 1965 року, з початком будівництва Інгулецького гірничо-збагачувального комбінату, наше селище стало неперспективним, і було вирішено його взагалі знести, а людей переселити в інше місце, бо навколо почали наростати відвали комбінату. Зрозуміло, що за рік—два таке масове відселення зробити неможливо, і воно розтягнулося на цілих тридцять років.

Коли дійшла черга до нашої вулиці, відселення чомусь припинилося, нас залишили, як піддослідних, в жахливих умовах. Наші будинки розташовані за триста метрів від кар'єру, в якому раз у раз лунають вибухи. Щоп'ятниці підривають гірську породу, наші хати — чорні від пороху і щоразу «присідають» від цих вибухів. Уже чотири роки ми живемо серед розвалів, відстань до яких 5—7 метрів. Будьколи ми разом з хатами і дітьми можемо опинитися під землею. Скільки нам ще доведеться жити в таких умовах, ніхто не знає.

Звідки чекати допомоги на відселення з цієї не тільки антисанітарної, а й небезпечної зони, чим ми прогнівили нашу місцеву владу, що забула про нас, — не знаємо.

(Під листом підписалися 14 сімей).

Миколаївка
Дніпропетровської області.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Що ми залишимо своїм дітям

На території житлового масиву Виноградар у Києві знаходиться Синє озеро — зона відпочинку мешканців усього міста.

1992 року представники Всесвітньої організації «Зелений світ» встановили біля нього пам'ятну дошку, на якій зазначалося, що Синє озеро — одна з 400 найцінніших пам'яток природи, занесених до Книги пам'яток землі. Адже це озеро дійшло до нас ще з дольодовикового періоду і завжди було оздоровчою зоною та окрасою міста.

Але протягом останніх років на озері та навколишній території сталися зміни, що викликають обурення: на засипаній частині озера вже будують гаражі, для будівництва нових гаражів вирубали кущі та дерева і приготували майданчики, які впритул підходять до озера. Тут же — звалище сміття. У воді залишено понтон від системи поливання в теплицях, що спричинив загибель підлітків. На берегах озера власники автомобілів миють свої машини.

Шкода, що люди не розуміють, що такі дії призведуть до загибелі Синього озера — цінності, якої ніколи не відтворити. Наші батьки нам його зберегли, а що ми залишимо своїм дітям?

(Під листом — 256 підписів).

Київ.

Паперова бюрократія

Послухаєш захисників інвалідів Чорнобильської аварії, то виходить, що ми живемо в раю, бо маємо пільг більше, ніж будь-хто інший. Може, вони, пільги, й справді є, але чому тоді не для всіх?

Ось, наприклад, один раз на рік інвалідам Чорнобиля позачергово мають надавати путівки в санаторій. Ще в 1994 році я написав заяву, щоб мені виділили путівку в санаторій у Трускавці. Не дали. Щоправда, в кінці року видали компенсацію. 1995-го знову відмовили видати путівку, мотивуючи тим, що немає. Порадили звернутися до начальника управління у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС київської міськдержадміністрації. Там відповіли, що мені путівку виділяють на Ленінградський район, треба лише, щоб звідти приїхав їхній представник. Але ніхто не хотів по одну путівку їхати.

Так тягнулося доти, доки не продали всі путівки. Це треба вміти так заплутати справу, щоб відохотити людину й домагатися путівки, яка належить за законом!

А все через якісь бюрократичні вимоги до бажаючих одержати путівку в санаторій.

Подумалося: якби ті, хто втратив здоров'я через ту страшну трагедію, теж вимагали різних паперів перед тим, як іти в саме пекло Чорнобиля, то хтозна, що було б з Україною сьогодні...

Степан ПАНІВАН,
інвалід Чорнобиля.
Київ.

Повірили в нашу доброту

Пишу вам із села Жовтневе Охтирського району Сумської області. Десь є сільська рада, до якої належить і село Жовтневе, а в ній є депутати , є рада районна, є і обласна рада. Але чомусь усім депутатам після чергових виборів начхати на свої обов'язки, на своїх виборців. Нам, виборцям, цікаво, що вони роблять у радах, чим займаються? А послухаєш радіо, подивишся телевізор – аж душа радіє, так вони дбають за свій народ.

Є у Верховній Раді України і від нашого округу обранець, але нині він засів у Києві і зробився паном, в окрузі про нього ні слуху ні духу. А на селі народ думає, що ніякої влади у нас немає, бо чомусь про нього ніхто не дбає.

Ось, приміром, ще в 1992 році з Нагірного Карабаху приїхала вірменська сім'я біженців. Тут уже жили їхні родичі, і вони сподівалися, що Україна стане їм другою Батьківщиною. Помилилися. В Охтирці в паспортному столі їм сказали: "Чого ви приїхали сюди? В Америку треба було їхати!" І не дали дозволу на українське громадянство, не видали паспортів. Так і живуть вони всією сім'єю на довідку з 1992 року. Без пенсії, бо ж без громадянства. То які ж ми люди, коли не хочемо допомогти іншим навіть у такій біді? Хто допоможе сім'ї Осепяна Аркадія Рубеновича? Вони бояться навіть на вулицю виходити, щоб нікому не заважати. Я була вражена, коли дізналася про цю історію. Паспорт їм видали б, але перед цим треба комусь "щось" дати. А що в них є, коли вони, рятуючи життя, втекли в чому стояли? Залишивши в Азербайджані будинок, усе майно, вони приїхали до нас, бо повірили в нашу доброту, а ми до них поставилися з такою жорстокістю.

Валентина КЛАДЬКО,
пенсіонерка.

Жовтневе
Охтирського району
Сумської області.

Обікрав і втік

Радгосп «Червоний партизан» з моменту утворення був економічно сильним, стабільним господарством зернового і м'ясо-молочного напрямку. Кожен його працівник, починаючи з 1932 року, віддавав не тільки своє майно, а й здоров'я для того, щоб радгосп міцнів, прекрасно розуміючи, що і їм житиметься краще, а прийде час, то кожен одержить свою пайку землі чи дивідендів.

Погіршення показників почалося в 1993 році за часів директорства Володимира Кучугурного. Перші два-три роки він намагався підтримувати господарство, і люди йому вірили. Але після звільнення з роботи головного бухгалтера Людмили Зарютіної усе змінилося. Від колись передового господарства сьогодні маємо лише добрі спогади та борги. Борги виникли через те, що невідомо куди дівалася продукція, яку ми виробляли: молоко, м'ясо, зерно, насіння соняшнику. Директора оточили потрібні йому люди, котрі називали себе головними спеціалістами. А скільки їх потрібно в радгоспі? Та якраз стільки, щоб можна було вводити в дію план пограбування радгоспу. За мовчазної підтримки районної влади.

Словом, зловживання нашого директора немалі, бо він маніпулював радгоспною продукцією і технікою як власною, а ми, радгоспні працівники, ще за липень 1995 року не одержали зарплату. А в кожного з нас є сім'я, діти, своє господарство, яке теж треба підтримувати. Коли вже нічого було красти з радгоспу, то директор звільнився з роботи за власним бажанням і за всі свої «заслуги» перед нами одержав землю під фермерське господарство і ще й землю в оренду.

Хай собі господарює, якщо він має до цього хист, але нехай поверне до колективного господарства те, що належить нам усім, а не йому одному. А то виходить так, що він, маючи до всього доступ, обікрав нас, а тепер покинув напризволяще.

(Під листом 97 підписів).

Радгосп «Червоний партизан»
Нижньосірогозького району
Херсонської області.

Нам потрібні професіонали!

«ПРАВЕКС-БАНК»

розширює мережу філій

ЗДІЙСНЮЄМО КОНКУРСНИЙ НАБІР:

управлінців, їхніх заступників, директорів філій, головних бухгалтерів, досвідчених юристів.

ВИМОГИ ДО КАНДИДАТІВ:

— вища економічна (юридична) освіта;

— досвід роботи в банках, великих фінансових компаніях, на керівних посадах на державній службі не менше 3 років;

— досвід розробки і реалізації програм залучення клієнтів і ділові зв'язки в регіонах.

ЗАПРОШЕННЯ для співбесіди буде дано після контактів фахівцями «ПРАВЕКС-Банку».

Телефони в Києві: (044) 294-85-49, 294-79-96.

ПРОФЕССИОНАЛЫ ПРЕДПОЧИТАЮТ OPEL

Официальный дилер «Автохаус Киев ГмбХ»

ПРЕДОПЛАТА

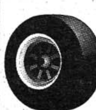
НА "ASTRA", "VECTRA", "OMEGA" - 15%

НА "OMEGA MV6", "FRONTERA" - 25%

ОГРОМНЫЕ ВОЗМОЖНОСТИ В ВЫБОРЕ АВТОМОБИЛЯ

Тел.: (044) 224-1334, 244-2918, ул. Красноармейская, 13, СТО - Тел.: (044) 560-9005, 560-8937, ул. Вербицкого, 1 На территории АТП №13004

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске

ШИНЫ

и АККУМУЛЯТОРЫ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков и мотоциклов.

Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 44-00-44, 44-54-48; факс: 44-24-06.

Фирма "АРМАТРЕЙД" продает с доставкой

автотехнику

МАЗ

тракторы

МТЗ

или меняем на МУКУ, ЗЕРНО фуражное продовольственное, САХАР

Тел./факс (017) 268 52 93
(017) 268 40 67

Научно-производственная фирма «ХОСТЬ»

ПЛАТИТЕ ТОЛЬКО ЗА СЕБЯ!

Счетчик рассчитан на 40 лет, а окупается за 1 год! Остальные 39 - экономят Ваши деньги, превращая их в стабильный заработок.

Тел.: Киев (044) 4446288
Днепропетровск (0562) 786539
Запорожье (0612) 658147
Винница (0432) 276437
Харьков (0572) 124690

Гарантия 1 год

ОПТ, мелкий опт

Тел.: (044) 4446288

Gallus-2000

СЧЕТЧИКИ ГАЗА

РАСПРОДАЖА!

Из республики Молдова по общегражданскому паспорту (или по доверенности)!

ВАЗ

21043 - $ 5000	21083 - $ 5500
21053 - $ 4600	21093 - $ 6100
21061 - $ 5000	21099 - $ 7000
2107 - $ 5100	21213 - $ 5800

Все модели 1996 г.

Оформление - 3 часа.

Выдается транзитный номер.

г. Бельцы: **8-04231-25537, 8-04231-24430.**

СП «Кронтиф-Київ»

забезпечує комплектування будівельних об'єктів і запрошує до співробітництва керівників будівельних організацій.

Тел. /факс: (044) 475-97-86.

Тел.: (044) 474-56-09, 474-72-07, 474-50-90, 478-37-74.

РАСПРОДАЖА

21043 - $ 4900
21053 - $ 4500
21061 - $ 5000
21074 - $ 5100
21083 - $ 5400
21093 - $ 6000
21099 - $ 6900

Модели 1996 г.

ВАЗ в Словакии!

г. Кошице: 8-10-(4295)749966, 8-10-(4290)1902974.
Москва: (095) 974-0033, 974-0034

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, пр. Ушакова, 47) порушив справу № 13/6-Б про банкрутство фермерського господарства «Фенікс» (326240, Херсонська обл., м. Гола Пристань, вул. К. Маркса, 92/3; р/р 000648204 в «Скіфія-банку» Херсона).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ «АСФАЛЬТОБЕТОННИЙ ЗАВОД «ПІВДЕНЬ», ЧЕРКАСИ

Загальні збори акціонерів ВАТ «Асфальтобетонний завод «Південь» відбудуться _28 серпня 1996 року о 12.00 в_ актовому залі ВО «Черкасбуд» за адресою: Черкаси, вул. Леніна, 31/1.

Реєстрація учасників — 27 вересня 1996 року з 10-ої години у приміщенні ВО «Черкасбуд».

Порядок денний:

1. Інформація про господарську діяльність ВАТ АБЗ «Південь» за звітний період.
2. Затвердження звіту ревізійної комісії та спостережної ради за 1995 рік.
3. Затвердження напрямів діяльності на 1996 рік. Порядок використання прибутку.
4. Про внесення змін і доповнень до статуту ВАТ АБЗ «Південь».
5. Затвердження положень, що регулюють діяльність ВАТ АБЗ «Південь».
6. Затвердження складу правління та вибори голови.
7. Вибори та затвердження персонального складу спостережної ради та ревізійної комісії.
8. Про порядок виплати дивідендів.
9. Про передачу частини прав загальних зборів товариства у компетенцію спостережної ради.
10. Різне.

Правління ВАТ «Асфальтобетонний завод «Південь».

Jan & Co

GoldStar
Panasonic TEFAL
SHARP Moulinex
PHILIPS Roadstar

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИИ, БЕЛОРУСИИ, УКРАИНЕ И МОЛДОВЕ

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИЛЕР GoldStar В ЛИТВЕ

Торговый центр Jan & Co
Офис: Ерфурто 30, Вильнюс 2043, Литовская Республика
Факс.: (8-0122) 45 41 76, 26 94 53
Тел.: (8-0122) 26 85 12, 26 86 27, 26 85 70

ОПТОВАЯ ПОСТАВКА ТЕЛЕ, АУДИО И ВИДЕО ТЕХНИКИ
ПО САМЫМ НИЗКИМ ЦЕНАМ В РЕГИОНЕ, ПРЯМО ОТ ПРОИЗВОДИТЕЛЯ
МИНИМАЛЬНАЯ ПАРТИЯ - 20 000 USD

ЛтС Лтд. - официальный дистрибьютор фирм Borax Group (Великобритания) и OMG Europe (Германия)

LTS

Продукция фирмы BORAX
Высококачественное сырье для промышленности Украины
КИСЛОТА БОРНАЯ
БУРА ТЕХНИЧЕСКАЯ
другие БОРОСОДЕРЖАЩИЕ продукты

Продукция фирмы Naintsch Mineralwerke GmbH
ТАЛЬКИ и ПЛАСТОРИТЫ для различных отраслей промышленности, 120 видов

Все материалы находятся на таможенном складе в г. Славянске

343222, Украина, Донецкая обл., г.Славянск, ул.Свободы, 5
Тел.: (06262) 2-8355, 2-4893, факс: (06262) 2-4893, 2-9812

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

У номер

● *Львів*

Алло, вас почують...

Львівський завод телеграфної апаратури розпочав випуск вуличних таксофонів, якими можна користуватися за допомогою спеціальних карток, що зручніше від нинішніх жетонів. Адже останні не скрізь і не завжди купиш. Орієнтовна ціна картки — 60 тисяч карбованців, і її вистачає на чотири розмови тривалістю до трьох хвилин. Поки що таксофони проходять випробування у Трускавці і Дрогобичі. Незабаром вони з'являться у Львові. Замовлення на нові таксофони надходять з інших областей.

● *Чернівці*

До школи в обновках

Чернівецьке рукавично-трикотажне об'єднання «Надія» почало виготовляти шкільний одяг. Модельєри підприємства розробили кілька оригінальних зразків для дітей молодших класів. Костюмчики будуть пошиті з добірного трикотажу.

Першу партію шкільних форм виготовлено на замовлення виконкому селища Затока Одеської області. Виявляється, що й у наш час можна вишукати кошти для централізованого замовлення. Чи не приклад для інших радівських структур?

Сусід сусідові руку подає

Угоду про економічно-культурне співробітництво уклали трудівники Кельменецького району Чернівецької області та Бричанського району Республіки Молдова. Сусіди домовилися, що допомагатимуть один одному збирати врожай, налагодять постійні обміни фольклорними колективами, виставками самодіяльних митців тощо. Мешканці районів матимуть змогу перетинати кордон за спрощеним варіантом.

На День незалежності України до Кельменців із Бричан прибуде велика делегація гостей, а також кілька колективів художньої самодіяльності.

«Едельвейс» розквітає знову

(Початок на 1-й стор.).

Колишню Мукачівську фабрику художніх виробів, а нині акціонерне товариство закритого типу «Едельвейс» недаремно так назвали. Хто хоч раз придбає оригінальні вироби цього підприємства, неодмінно захоче купити знов. Адже вибір широкий. Це, насамперед, вироби, оздоблені декоративною вишивкою — скатертини, рушники, серветки, дитячі та жіночі плаття, спідниці тощо. Швейні цехи товариства випускають для малечі та дорослих найрізноманітніший асортимент — від комплекту для новонароджених до модних спідниць для жінок. На радість останніх, рік тому керівництво АТ підписало контракт з німецькою фірмою «Ле-Го», і на «Едельвейсі» з'явилось добротне обладнання, найсучасніша технологія, а з-під рук мукачівських майстринь почали народжуватися моделі — очей не відірвеш.

А ще гордістю «Едельвейса» є вишукані керамічні вироби. Це — різноманітні вази, глечики для квітів (понад 20 видів), комплектувальні до світильників тощо. Більшість керамічної продукції оздоблено художнім ліпленням. До слова, пакувальний картон для неї виготовляють теж на підприємстві. Так само, як і різноманітні поліетиленові кульки, пакети тощо. У планах — розпочати випуск елементів для кахельних грубок. Перші зразки вже готові — фахівцям вони сподобались. А з відходів мукачівці виробляють гіпсошлакоблоки, що мають попит у забудовників — дешево і надійно.

З припиненням великих державних замовлень «Едельвейс», як і більшість українських підприємств, почав поступово занепадати. Але не та вдача у його керівника Петра Басараба, щоб піддаватись обставинам. Він зумів зберегти кадри, знайшов перспективні замовлення, і АТ сьогодні одне з небагатьох в регіоні, що навіть за таких скрутних економічних умов утримується на плаву. Більше того, знову починає потроху набирати сил. Нині основна ставка робиться на іноземного замовника. Крім «Ле-Го», виробами «Едельвейса» та його висококваліфікованими майстрами зацікавилися італійські фахівці. Хоч колектив готовий співпрацювати й з вітчизняними партнерами. Хто має можливості та хоче стати співучасником перспективної справи, телефонуйте у Мукачеве — (03131) 2-31-18.

Вам обов'язково підуть назустріч.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Спонсори нашої лотереї

Футбол

Перед белфастською прем'єрою

Україна—Литва. 5:2. Товариський матч національних збірних. 0:1 Гвільдіс, 26, 1:1 Леоненко, 45, 2:1 Скрипник, 62, 3:1 Леоненко, 66, 3:2 Подеріс, 78, 4:2 Максимов, 80, 5:2 Максимов, 83.

Україна: Суслов (Близнюк, 68), Парфенов, Скрипник (Дмитрулін, 68), Леженцев (Волосянко, 78), Беженар, Кривенцов (Михайленко, 46), Лучкевич, Калитвинцев (Косовський, 60), Кардаш (Максимов, 46), Леоненко, Гусейнов (Ребров, 60).

Литва: Мартинкенас, Жюкас, Жутаутас, Мікнявічюс (Стумбріс, 65), Вайнорас, Ражанаускас (Стонкус, 46), Мацюлявічюс, Буйткус, Гвільдіс (Міка, 73), Жвінгілас (Подеріс, 56), Кіріловас.

Суддя Ладислав Гадоші (Словаччина).

13 серпня. Київ. Національний спорткомплекс «Олімпійський». 3000 глядачів.

Це була остання репетиція збірної України перед першим відбірковим матчем чемпіонату світу-98, який вона має провести 31 серпня в Белфасті проти команди Північної Ірландії.

Київський поєдинок на радість нечисленним глядачам завершився з хокейним рахунком. Хоча перший тайм не передвіщав саме такого підсумку. Більше того, спочатку відзначилися гості. Гвільдісові ніхто не заважав і він спокійно, але дуже сильно і точно, пробив лівою. І лише на останній хвилині тайму Леоненко, у притаманному йому стилі, з паузами обіграв двох захисників і свого доброго приятеля Мартинкенаса.

А от після перерви перевага українців була вже дуже помітна. У ролі підносчика снарядів був Косовський, який вдало вийшов на заміну. Спершу він видав чудову флангову передачу, а потім відмінно виконав кутовий. І обидва рази ефектно головою зіграли по черзі Скрипник та Леоненко.

Але литовці не здавалися і провели-таки результативну контратаку — 3:2. Утім, пороху більше виявилося в наших футболістів. Максимов ще раз підтвердив своє чудове вміння забивати головою. А потім він влаштував у карному майданчику гостей гру на кшталт кота і мишей.

—Дістали хороший урок, — сказав головний тренер литовської збірної Беньямінас Зелькявічюс. — На тлі серйозного суперника мали змогу перевірити цілу групу кандидатів. У матчі 31 серпня у Бухаресті проти румунів (також відбірковий цикл) з цього складу гратиме 3-4 футболісти. Основа команди —наші легіонери...

Тренер збірної України Леонід Бу[...] вважає, що матч був видовищний. «Але ма[...]мо чимало проблем, —сказав він. — Насамперед із вільним захисником. На цю зустріч не з'явилося кілька наших гравців, що виступають за кордоном. Зокрема, Геннадій Орбу. Що ж, нікого вмовляти не збираємо[...] Наші принципи залишаються незмінні: за [...]ціональну збірну мають грати лише патріоти. Зрозуміло, з відповідними професіональними якостями...».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Карти — на стіл, зошити — на парту

Вінницька картографічна фабрика отримала важливе замовлення — видрукувати до нового навчального року 50 видів програм з усіх дисциплін загальноосвітньої школи.

Майже 80 відсотків продукції фабрика виготовляє на замовлення Міністерства освіти. Крім згаданих вище програм, тут розпочали роботу над виданням навчального посібника «Умілі руки», що має вийти тиражем 600 тисяч примірників. Такий підручник давно чекають у школах —востаннє його було видано майже десять років тому. Від нової книги не можна відвести очей: глянцева обкладинка, якісний папір, кольорові ілюстрації... До речі, право на друкування згаданого посібника вінницькі поліграфісти вибороли у тендері.

Про шкільні зошити (їх фабрика планує поставити у торгівлю п'ять мільйонів штук) я не обмовився б жодним словом, якби один з них випадково не потрапив до рук. Такий зошит, зізнаюся, бачив уперше: на новенькій обкладинці художник «посадив»... яскраву пляму (поруч з такою чорнильна пляма неохайного Васі чи Петі виглядатиме занадто блідо). Ось так чиясь оригінальна пропозиція зробила із звичайного зошита, без перебільшення, перлинку поліграфічного мистецтва, де, гадаю, писати інакше як каліграфічним почерком дитині не захочеться.

— Саме за рахунок замовлень Міносвіти, —розповідає директор фабрики Іван Дубровець, — ми утримуємося нині на плаву. Проте унікальні технічні можливості фабрики використовують далеко не в повній мірі. Держава ніби забула про наше існування.

Ще не так давно фабрика була єдиним підприємством на терені колишнього Союзу, де друкувалася високоякісна картографічна та геодезична продукція. А крім того —цінні папери. На такому обладнанні можна виготовляти бланки паспортів тощо. Як не дивно, поки що такі замовлення в основному надходять від зарубіжних споживачів. Недавно, наприклад, фабрика уклала угоду на випуск географічного атласу для Молдови — 60 тисяч американських доларів отримано за її виконання. Туркменістан замовив політико-адміністративні та географічні карти. Для цієї країни готують також універсальний географічний атлас (до речі, наша держава такого не має). Розмістив тут своє замовлення один із провідних вузів Росії — Московський держуніверситет. Про можливості та високу якість продукції вінничан, з'ясовується, знають і в ЮНЕСКО. Для неї виготовляють замовлення неабиякої складності — кольорову тематичну карту відновленої рослинності Європи. Серед інших над цим замовленням працюють інженер-картограф Борис Костюк і технічний редактор Галина Глібова.

... В одному із книжкових магазинів Вінниці звернув увагу на відривний календар. На перший погляд —нічого особливого. Якби не текст кількома мовами —англійською, німецькою, французькою й іспанською. Відриваючи черговий листок, ви можете вивчати написане. Таким чином до кінця року можна непогано оволодіти іноземною (запропонований текст —не простий набір фраз: він складає програму, розраховану на вивчення мови протягом року). «Де виготовили календар?» — запитав у продавця. —«У нас, у Вінниці, здається, на картографічній фабриці».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На кульмані — флотилія суден

Провідний в Україні проектант суден відзначив своє 40-річчя. За складних економічних умов останніх років фахівці «Чорноморсудопроекту» забезпечили найбільші верфі кресленнями і документацією, за якими будують найсучасніші кораблі не тільки для Чорноморського морського пароплавства, а й для багатьох компаній і фірм Р[...]сії, Німеччини, Швеції, Японії. За проектами ювіляра можна було б зібрати цілу флотилію суден різного призначення і різних параметрів, загальною вантажопідйомністю 7 млн. тонн.

На знімку: в лабораторії «Чорноморсудопроекту» заступник директора з маркетингу Сергій Беглиця, конструктор Ірина Романовська і головний конструктор Віктор Бакуткін за розроблянням нових танкерів.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 230912

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311151.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.